

Research Articles

The Factors and Trends in the Demand for Further Education in Aircraft Maintenance Technician Programs (Vocational Certificate Level)

Among High School and Vocational Students, To Guide the Development of the Student Recruitment Plan for the Project to Establish an Approved Maintenance Training Organization (AMTO) Ground Technician Training Institute in the Upper Northeastern Region

ปัจจัยและแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแนวทางกำหนดแผนรับนักศึกษาของโครงการจัดตั้งสถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดิน Approved Maintenance Training Organization-AMTO ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

เพชร คชรัตน์^{1*}, มงคล กาสีวงศ์², สุภา จิรวพัฒนานนท์³

Petch Kotcharad^{1*}, Mongkol Kaseewong², Supa Jirawatthananont³

1. วิทยาลัยการบิน การศึกษา และวิจัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนครพนม

2. วิทยาลัยการบิน การศึกษา และวิจัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนครพนม

3. คณะการจัดการ มหาวิทยาลัยชินวัตร

1. College of International Aviation Education and Research Academy Nakhon Phanom University, Thailand.

Email: petchwing@gmail.com

2. College of International Aviation Education and Research Academy Nakhon Phanom University, Thailand.

Email: mongkol_kaseewong@npu.ac.th

3. Faculty of Management Shinawatra University, Thailand. Email: aungjira@icloud.com

*Corresponding Author E-mail: petchwing@gmail.com

Received: June 14, 2026; Revised: July 10, 2026; Accepted: August 15, 2026

Abstract

This study aimed to investigate the factors influencing students' demand for further study in the Aircraft Maintenance Technician Program (Higher Vocational Certificate) and to analyze trends in their demand for the program. This quantitative research employed a survey research design. The population consisted of Grade 12 students in general and science-mathematics programs and third-year Certificate in Vocational Education (Por Wor Chor) students majoring in industrial trades at public and private educational institutions in the Upper Northeastern Region of Thailand. A sample of 400 students was selected for the study. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.773. Data were analyzed using descriptive and inferential statistics.

The findings revealed that most respondents were male, aged 18–20 years, Grade 12 students, with a cumulative grade point average of 3.01–3.50. Most respondents had never previously heard of a standardized Approved Maintenance Training Organization (AMTO). Overall, their interest in aviation careers was at a high level ($\bar{X}=3.81$), while their confidence in AMTO standards was also at a high level ($\bar{X}=3.84$). Furthermore, interest in aviation careers significantly influenced the tendency and demand for further study in the Aircraft Maintenance Technician Program at the .05 significance level (Sig. = .000). The findings suggest that comprehensive educational guidance and program promotion should emphasize technical aviation English, emerging technologies such as drones and electric aircraft, and hands-on practical training. These components can equip students with the knowledge, skills, and practical experience required for employment in aviation-related organizations both domestically and internationally. The findings can also serve as useful information for developing appropriate student admission plans for the proposed AMTO in the Upper Northeastern Region of Thailand.

Keywords: Factors And Trends In Demand, Aircraft Maintenance Technicians, Ground Technician Training Institute.

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อ และวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ของนักเรียนในพื้นที่ดังกล่าว เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ แบบสำรวจ ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญและสายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.773 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 18-20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 และส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดินที่ได้มาตรฐาน โดยมีความสนใจในวิชาชีพการบินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) และมีความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานของสถาบัน AMTO ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) นอกจากนี้ ความสนใจในวิชาชีพการบินมีอิทธิพลต่อแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = .000) ผลการวิจัยจึงเสนอให้มีการประชาสัมพันธ์และแนะแนวหลักสูตรอย่างทั่วถึง โดยเน้นทักษะภาษาอังกฤษด้านการบิน เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น โดรนและอากาศยานไฟฟ้า รวมถึงการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมการบินทั้งในประเทศและต่างประเทศ และใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนรับนักศึกษาของโครงการจัดตั้งสถาบัน AMTO ได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: ปัจจัยและแนวโน้มความต้องการ, ช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน, สถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดิน

บทนำ

อุตสาหกรรมการบินและการขนส่งทางอากาศเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การคมนาคม และการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ การขยายตัวของอุตสาหกรรมดังกล่าวส่งผลให้มีความต้องการบุคลากรด้านการบินเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนายช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (Aircraft Maintenance Engineer: AME) ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความปลอดภัยและประสิทธิภาพในการปฏิบัติการบิน ดังนั้น การผลิตบุคลากรสาขานี้จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านความปลอดภัยทางการบิน สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (CAAT) ได้กำหนดมาตรฐานสำหรับการรับรองสถาบันฝึกอบรมนายช่างภาคพื้นดินตาม TCAR PEL Part-147 และกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับใบอนุญาตนายช่างภาคพื้นดินตาม TCAR PEL Part-66 ส่งผลให้สถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาด้านช่างซ่อม

บำรุงอากาศยานต้องปรับปรุงหลักสูตร บุคลากร ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ ตลอดจนระบบและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของประเทศยังสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) วิทยาลัยการบิน การศึกษา และวิจัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนครพนม จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และดำเนินการจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมนายช่างภาคพื้นดิน (Maintenance Training Organization: MTO) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด การวางแผนรับนักศึกษาจึงควรอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ทั้งนี้ การตัดสินใจศึกษาต่ออาจได้รับอิทธิพลจากความสนใจ แรงจูงใจ ความคาดหวังต่ออาชีพ โอกาสในการมีงานทำ และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vroom (1964) และ McClelland (1973) ที่ให้ความสำคัญกับความคาดหวัง แรงจูงใจ และสมรรถนะของบุคคล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยและแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดแผนรับนักศึกษา การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การบริหารทรัพยากร และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับมาตรฐานการรับรองของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
2. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการกำหนดแผนรับนักศึกษาของโครงการจัดตั้งสถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีแรงจูงใจ Sharpley (2003) ได้อธิบายถึงแรงจูงใจและแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 อย่างคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivations) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivations) เป็นสภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจากภายนอกให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง หรือภาวะความกดดันทางวัฒนธรรมซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเอง

จากภายในจิตใจของมนุษย์ด้วยแรงจูงใจนี้จะเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำกระทำโดยมีผลกระทบหรืออิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกจึงจะก่อให้เกิดแรงจูงใจ ส่วนแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivations) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและไม่จำเป็นต้องได้รับแรงกดดันจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้น แรงจูงใจภายในเป็นสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการในการทำ การเรียนรู้ หรือการแสวงหาบางอย่างด้วยตนเอง สิ่งสำคัญของแนวคิดนี้ทำให้เห็นว่า มนุษย์ทุกคนเกิดความตระหนักถึงความต้องการนั้นๆ ซึ่งความต้องการดังกล่าวจะเป็นพลังผลักดัน หรือสามารถนำแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา

ทฤษฎีความต้องการ McClelland's Theory of Needs (1973) ได้อธิบายถึง แรงจูงใจ 3 ประการที่ขับเคลื่อนความต้องการของคนในองค์กร โดยแรงขับเคลื่อน หรือแรงจูงใจ 3 อย่าง ประกอบไปด้วย 1. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) 2. ความต้องการซึ่งอำนาจ (Need of Power) และ 3. ความต้องการเป็นส่วนหนึ่ง (Need for Affiliation) โดยเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศ เชื้อชาติและช่วงวัยต่างๆ ซึ่งอาจเกิดในช่วงระยะเวลาและประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ทำให้เห็นถึงความต้องการของการสร้างผลกระทบต่อพฤติกรรมการทำงานในองค์กร

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Victor Vroom (1964) อธิบายว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานเกิดจากความเชื่อของบุคคลว่า ความพยายามจะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ และผลลัพธ์ดังกล่าวมีคุณค่าหรือก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ตนเอง ทั้งนี้ บุคคลมีความต้องการ ความสามารถ ประสบการณ์ และความคาดหวังแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ระดับแรงจูงใจและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน สอดคล้องกับ ฤทธิชัย ศักดิ์ศรี (2534) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการกระทำ และ อนเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ (2550) ที่ระบุว่า แรงจูงใจมีบทบาทในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความตั้งใจและแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย แนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการพัฒนานักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้เรียนอาชีวศึกษาหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ซึ่งยุทธศาสตร์ที่ 2 มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีทักษะและสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม สำหรับอุตสาหกรรมการบิน การพัฒนาบุคลากรด้านช่างซ่อมบำรุงอากาศยานผ่านองค์กรฝึกอบรม (Maintenance Training Organization: MTO) มีความสำคัญต่อการผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการขอรับการรับรองเป็นสถาบันฝึกอบรมนายช่างภาคพื้นดินตามมาตรฐาน EASA Part-147 ซึ่งช่วยให้การฝึกอบรมมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ตลอดจนสนับสนุนการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการบินและการผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาค (Aviation Hub) ตามนโยบายของรัฐบาล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเป็นส่วนสำคัญด้วยการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยที่มีความรัดกุม และถูกต้องตามหลักการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จะช่วยให้โครงการจัดตั้งสถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดิน (AMTO) ได้รับฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือที่สุด วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง “ปัจจัยและแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแนวทางกำหนดแผนรับนักศึกษาของโครงการจัดตั้งสถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ตามลำดับหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (สายสามัญ และสายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม (เช่น ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์) ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 4 จังหวัด ได้แก่ นครพนม สกลนคร มุกดาหาร และบึงกาฬ เป็นต้น

2. กลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane, (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling Random Sampling) จาก 4 จังหวัด จังหวัดละ 100 คน เพราะจะช่วยให้ประหยัดเวลางบประมาณ และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนี้อาศัยหลักความน่าจะเป็น (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2555) ซึ่งเป็นกระบวนการสุ่มตัวอย่างที่ประชากรมีลักษณะไม่แตกต่างกันทุกหน่วยมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน โดยปราศจากความลำเอียงและการเลือกปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ตามกรอบแนวคิดดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ปัจจุบัน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ปัจจุบัน รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันฯ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ได้รับทุนทรัพย์ หรือเงินสนับสนุนหลัก เป็นต้น เป็นแบบเลือกตอบ (Check-list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสนใจวิชาชีพด้านการบิน ได้แก่ ความสนใจส่วนตัวต่อวิชาชีพด้านการบิน, ทัศนคติต่อภาพลักษณ์และรายได้ อิทธิพลจากสื่อ/บุคคลรอบข้าง และความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานสถาบัน AMTO เป็นต้น

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) เช่น ความสนใจและแนวโน้ม ความสนใจเลือกสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการรับรอง และด้านบุคลากรและกระบวนการเรียนการสอน เป็นต้น

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดแผนรับนักศึกษาและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

นอกจากนี้ แบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบให้คะแนน หรือการประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบมาตรวัดของของลิเคิทสเกล (Likert Scale) ข้อคำถามเป็นการประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึงมากที่สุด, 4

หมายถึงมาก, 3 หมายถึงปานกลาง, 2 หมายถึงน้อย, และ 1 หมายถึงน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์การแบ่งอันตรภาค
 ชั้น แบ่งเป็น 5 ชั้น โดยให้แต่ละอันตรภาคชั้นมีความกว้างเท่าๆ กัน ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การแปลผลข้อมูล

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	ระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	ระดับมาก
2.61 – 3.40	ระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ระดับน้อย
1.00 – 1.80	ระดับน้อยที่สุด

การทดสอบ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การตรวจสอบพิจารณาเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมการบินและด้านระเบียบวิธีวิจัย) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้แบบสอบถามมีความถูกต้อง แม่นยำ อ่านเข้าใจง่าย ชัดเจน และคำนึงถึงจริยธรรม ศีลธรรม (ไม่พาดพิง หรือรุกรานความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม) ทั้งนี้ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัยให้มากที่สุด) ซึ่งมีสูตรคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \Sigma R / N$$

IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหา

ΣR คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน +1 เมื่อพิจารณาว่าข้อความตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 เมื่อพิจารณาว่าข้อความนั้นไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความตรงตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ถือว่ามีความเที่ยงตรงของเนื้อหาในระดับดี สามารถนำไปวัดผลได้จะต้องมีค่า IOC 0.50 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.773

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากวิทยาลัยการบิณฯ มหาวิทยาลัยนครพนม ส่งไปยังผู้บริหารสถานศึกษาเป้าหมายใน 4 จังหวัด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลดำเนินการเก็บข้อมูลในรูปแบบผสมผสาน (Hybrid) ได้แก่ การลงพื้นที่แจกแบบสอบถามชุดกระดาษ (Hard copy) ร่วมกับการส่งแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ (Google Forms) ผ่านเครือข่ายครูแนะแนวประจำโรงเรียนและวิทยาลัยอาชีวศึกษา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาให้ครบถ้วนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ของการศึกษาต่อระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม ใช้ One-way ANOVA (F-test) วิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ของการศึกษาต่อระหว่างตัวแปรอิสระที่มีตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยทางการศึกษาและแรงจูงใจที่มีอิทธิพล หรือสามารถพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากแบบสอบถามส่วนที่ 4 สามารถนำข้อมูลความคิดเห็นปลายเปิดและข้อเสนอแนะมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดแผนรับนักศึกษาเชิงกลยุทธ์ของสถาบัน AMTO

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	315	78.75
หญิง	85	21.25
รวม	400	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 17 ปี	69	17.25
18 – 20 ปี	306	76.50

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	25	6.25
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษาปัจจุบัน		
มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6)	323	80.75
(ปวช.) สาขาช่างยนต์/ช่างกลฯ	42	10.50
(ปวช.) สาขาช่างไฟฟ้า/ช่างอิเล็กทรอนิกส์	35	8.75
อื่นๆ (โปรดระบุ).....	-	-
รวม	400	100.00
4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ปัจจุบัน		
น้อยกว่า 2.50	26	6.50
2.50 – 3.00	157	39.25
3.01 – 3.50	165	41.25
มากกว่า 3.51 ขึ้นไป	52	13.00
รวม	400	100.00
5. การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถาบันอบรม		
นายช่างภาคพื้นดินที่ได้มาตรฐานฯ		
เคยทราบรายละเอียดเป็นอย่างดี	54	13.50
เคยได้ยินผ่านๆ แต่ไม่รู้รายละเอียด	138	34.50
ไม่เคยได้ยินมาก่อน	208	52.00
รวม	400	100.00
6. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ	68	17.00
เจ้าหน้าที่รัฐ	41	10.25
พนักงานบริษัทเอกชน	35	8.75
ธุรกิจส่วนตัว	45	11.25
เกษตรกร	154	38.50
อื่นๆ	57	14.25
รวม	400	100.00
7. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว		

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
30,000 – 100,000 บาท/ปี	167	41.75
100,001 – 300,000 บาท/ปี	132	33.00
300,001 – 500,000 บาท/ปี	64	16.00
มากกว่า 500,000 บาท/ปี	37	9.25
รวม	400	100.00
8. ทุนทรัพย์หรือเงินสนับสนุน		
บิดา/มารดา	341	85.25
ญาติพี่น้อง	42	10.50
จากการทำงานของตนเอง	5	1.25
เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา	12	3.00
รวม	400	100.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน (ตารางที่ 2) พบว่า เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 315 คน (ร้อยละ 78.75) และเพศหญิง 85 คน (ร้อยละ 21.25) อายุส่วนใหญ่อยู่ 18–20 ปี 306 คน (ร้อยละ 76.50) รองลงมาอายุต่ำกว่า 17 ปี 69 คน (ร้อยละ 17.25) และอายุมากกว่า 20 ปี 25 คน (ร้อยละ 6.25) ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับ ม.6 จำนวน 323 คน (ร้อยละ 80.75) รองลงมา ปวช. สาขาช่างยนต์/ช่างกลฯ 42 คน (ร้อยละ 10.50) และ ปวช. สาขาช่างไฟฟ้า/ช่างอิเล็กทรอนิกส์ 35 คน (ร้อยละ 8.75) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ส่วนใหญ่อยู่ที่ 3.01–3.50 จำนวน 165 คน (ร้อยละ 41.25) รองลงมา 2.50–3.00 จำนวน 157 คน (ร้อยละ 39.25) มากกว่า 3.51 จำนวน 52 คน (ร้อยละ 13.00) และต่ำกว่า 2.50 จำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.50) การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดินที่ได้มาตรฐานฯ ส่วนใหญ่ไม่เคยได้ยินมาก่อน 208 คน (ร้อยละ 52.00) รองลงมาเคยได้ยินแต่ไม่ทราบรายละเอียด 138 คน (ร้อยละ 34.50) และทราบรายละเอียดเป็นอย่างดี 54 คน (ร้อยละ 13.50) อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร 154 คน (ร้อยละ 38.50) รองลงมา รับราชการ 68 คน (ร้อยละ 17.00) อาชีพอื่น ๆ 57 คน (ร้อยละ 14.25) ธุรกิจส่วนตัว 45 คน (ร้อยละ 11.25) เจ้าหน้าที่รัฐ 41 คน (ร้อยละ 10.25) และพนักงานบริษัทเอกชน 35 คน (ร้อยละ 8.75) รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ส่วนใหญ่อยู่ที่ 30,000–100,000 บาท/ปี จำนวน 167 คน (ร้อยละ 41.75) รองลงมา 100,001–300,000 บาท/ปี จำนวน 132 คน (ร้อยละ 33.00) 300,001–500,000 บาท/ปี จำนวน 64 คน (ร้อยละ 16.00) และมากกว่า 500,000 บาท/ปี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.25) แหล่งทุนทรัพย์หรือเงินสนับสนุน ส่วนใหญ่ได้รับจากบิดา/มารดา 341 คน (ร้อยละ 85.25) รองลงมาญาติพี่น้อง

42 คน (ร้อยละ 10.50) เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา 12 คน (ร้อยละ 3.00) และจากการทำงานของตนเอง 5 คน (ร้อยละ 1.25)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในแต่ละด้านเกี่ยวกับความสนใจวิชาชีพการบิน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในแต่ละด้านเกี่ยวกับความสนใจวิชาชีพการบินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมแปลผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในแต่ละด้านเกี่ยวกับความสนใจวิชาชีพการบิน

หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความสนใจส่วนตัวต่อวิชาชีพด้านการบิน	3.89	1.051	มาก
ทัศนคติต่อภาพลักษณ์และรายได้อาชีพด้านการบิน	3.76	1.112	มาก
อิทธิพลจากสื่อ/บุคคลรอบข้าง ทำให้มีความสนใจงานด้านการบิน	3.65	1.004	มาก
ความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานสถาบัน AMTO	3.95	1.006	มาก
รวม	3.81	1.070	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มและความต้องการต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้านความเชื่อมั่นต่อมาตรฐาน สถาบันอบรบนายช่างภาคพื้นดิน (AMTO) จำนวน 400 คน พบว่าทุกหัวข้ออยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.070) ความสนใจส่วนตัวต่อวิชาชีพด้านการบิน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 1.051) ทัศนคติต่อภาพลักษณ์และรายได้อาชีพด้านการบิน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 1.112) อิทธิพลจากสื่อ/บุคคลรอบข้าง ทำให้มีความสนใจงานด้านการบิน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 1.004) และความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานสถาบัน AMTO พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 1.070)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มและความต้องการต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้านความเชื่อมั่นต่อมาตรฐาน สถาบันอบรมนายนช่างภาคพื้นดิน (AMTO)

หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ท่านสนใจและต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมฯ ด้วยอาชีพช่างซ่อมบำรุงอากาศยานมีความมั่นคงและมีโอกาสเติบโตในระดับสูงขึ้นไปในอนาคต	3.79	1.011	มาก
ท่านให้ความสนใจและคาดหวังค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) และที่ตั้งของสถาบัน ความสะดวกในการเดินทาง/หอพักเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมฯ	3.66	1.009	มาก
แรงจูงใจจากสถาบันที่มีเครื่องบินจริงและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพื่อจะได้มีโอกาสฝึกงานในสายการบิน หรือศูนย์ซ่อมมาตรฐานระหว่างเรียน	3.96	1.100	มาก
ท่านเชื่อมั่นว่า หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน AMTO จะช่วยให้สอบรับใบอนุญาตนายช่างได้ง่ายขึ้น และใบประกาศนียบัตรจากสถาบัน AMTO จะได้รับการยอมรับจากสายการบินทั้งในและต่างประเทศ	3.85	1.009	มาก
ท่านเชื่อมั่นในความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จริงของครูฝึก (Instructors) ระบบการสอบและการประเมินผลที่เป็นสากลด้วยความเข้มงวดของ AMTO	3.94	1.002	มาก
รวม	3.84	1.031	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มและความต้องการต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้านความเชื่อมั่นต่อมาตรฐาน สถาบันอบรมนายนช่างภาคพื้นดิน (AMTO) จำนวน 400 คน พบว่าทุกหัวข้ออยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 1.031) สนใจและต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมฯ ด้วยอาชีพช่างซ่อมบำรุงอากาศยานมีความมั่นคงและมีโอกาสเติบโตในระดับสูงขึ้นไปในอนาคต พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 1.011) ความสนใจและคาดหวังค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) และที่ตั้งของสถาบัน ความสะดวกในการเดินทาง/หอพักเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมฯ พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 1.009) แรงจูงใจจากสถาบันที่มีเครื่องบินจริงและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพื่อจะได้มีโอกาสฝึกงานในสายการบิน หรือศูนย์ซ่อมมาตรฐานระหว่างเรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 1.100) มีความเชื่อมั่นว่า หลักสูตรที่ได้

มาตรฐาน AMTO จะช่วยให้สอบรับใบอนุญาตนายช่างได้ง่ายขึ้น และใบประกาศนียบัตรจากสถาบัน AMTO จะได้รับการยอมรับจากสายการบินทั้งในและต่างประเทศ พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 1.009) และเชื่อมั่นในความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จริงของครูฝึก (Instructors) ระบบการสอบและการประเมินผลที่เป็นสากลด้วยความเข้มงวดของ AMTO พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 1.002)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสนใจวิชาชีพการบินที่มีอิทธิพล หรือสามารถพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ANOVA

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	52.911	3	17.637	22.748	.000
Residual	307.027	396	.775		
Total	359.938	399			

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 5 ความสนใจวิชาชีพการบินที่มีอิทธิพล หรือสามารถพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติที่ใช้ในการสรุปผลความสนใจวิชาชีพการบินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้วยค่านัยสำคัญเท่ากับ .000 (Sig.=.000 น้อยกว่า .05) แสดงว่า ความสนใจวิชาชีพการบินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษามีอิทธิพล ความสนใจ หรือสามารถพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.)

อภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อความสนใจวิชาชีพการบิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความสนใจวิชาชีพการบินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการ McClelland's Theory of Needs (1973) ว่าความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ความต้องการซึ่งอำนาจ และความต้องการเป็นส่วนหนึ่ง โดยเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศ เชื้อชาติและช่วงวัยต่างๆ ซึ่งอาจเกิดในช่วงระยะเวลาและประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ทำให้เห็นถึงความต้องการของการสร้างผลกระทบต่อพฤติกรรมของคน และยังสอดคล้องกับ Sharpley (2003) ว่าแรงจูงใจภายในเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและไม่จำเป็นต้องได้รับแรงกดดันจากสิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งเป็นสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการในการทำ การเรียนรู้ หรือการแสวงหาบางอย่างด้วยตนเอง สิ่งสำคัญจะเห็นว่า มนุษย์ทุกคนเกิดความต้องการ

ตระหนักถึงความต้อการนั้นๆ ซึ่งความต้อการดังกล่าวจะเป็นพลังผลักดัน หรือสามารถนำแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา แรงจูงใจภายนอกเป็นสภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจากภายนอกซึ่งมีอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกจึงจะก่อให้เกิดแรงจูงใจ โดยมีความคิดเห็นระดับมาก อันดับแรกคือความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานสถาบัน AMTO ($\bar{X} = 3.95$) ความสนใจส่วนตัวต่อวิชาชีพด้านการบิน ($\bar{X} = 3.89$) ทศนคติต่อภาพลักษณ์และรายได้อาชีพด้านการบิน ($\bar{X} = 3.76$) และอิทธิพลจากสื่อ/บุคคลรอบข้าง ทำให้มีความสนใจงานด้านการบิน ($\bar{X} = 3.65$) ตามลำดับ

แนวโน้มและความต้อการต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้านความเชื่อมั่นต่อมาตรฐาน สถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดิน (AMTO) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นระดับมากต่อแนวโน้มและความต้อการต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้านความเชื่อมั่นต่อมาตรฐาน สถาบันอบรมนายช่างภาคพื้นดิน โดยภาพรวม ($\bar{X} = 3.84$) มีความคิดเห็นระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังของ Victor Vroom (1964) เป็นแนวคิดที่อธิบายว่า มนุษย์จะเกิด "แรงจูงใจ" ในการทำงาน หรือทำสิ่งต่างๆ ก็ต่อเมื่อพวกเขามีความเชื่อมั่นว่า ความพยายามนั้นจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการและผลลัพธ์นั้นมีคุณค่าต่อตัวเขาเองซึ่งบุคคลมีความคาดหวังแตกต่างกันและสามารถสร้างแรงจูงใจมีความคาดหวังผ่านความต้อการในการตัดสินใจโดยผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายตามความคาดหวังจะได้รับความพึงพอใจ การที่บุคคลแต่ละคนมีแรงจูงใจที่แตกต่างกันด้วยมีความต้อการ ความคาดหวังอันก่อให้เกิดความพึงพอใจจากเป้าหมาย หรือสิ่งที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ คัทตี้ศรี (2534) ว่าความสำคัญของแรงจูงใจเป็นปฐมเหตุที่ก่อให้เกิดผลในการกระทำซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ (2550) ว่าบทบาทของแรงจูงใจในการกระตุ้นให้บุคคลมีความตั้งใจและโน้มน้าวให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ต่อความต้อการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ซึ่งสอดคล้องตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 โดยอันดับแรกคือ มีแรงจูงใจจากสถาบันที่มีเครื่องบินจริงและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพื่อจะได้มีโอกาสฝึกงานในสายการบิน หรือศูนย์ซ่อมมาตรฐานระหว่างเรียน ($\bar{X} = 3.96$) ความเชื่อมั่นในความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จริงของครูฝึก ระบบการสอบและการประเมินผลที่เป็นสากลด้วยความเข้มงวดของ AMTO ($\bar{X} = 3.94$) เชื่อมั่นว่า หลักสูตรที่ได้มาตรฐานจะช่วยให้สอบรับใบอนุญาตนายช่างได้ง่ายขึ้น และใบประกาศฯจากสถาบัน AMTO จะได้รับการยอมรับจากสายการบินทั้งในและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.85$) มีความสนใจและต้อการที่จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมฯ ด้วยอาชีพช่างซ่อมบำรุงอากาศยานมีความมั่นคงและมีโอกาสเติบโตในระดับสูงขึ้นไปในอนาคต ($\bar{X} = 3.79$) และให้ความสนใจและคาดหวังค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) และที่ตั้งของสถาบัน ความสะดวกในการเดินทาง/หอพักเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมฯ ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

สรุปผลความสนใจวิชาชีพการบินที่มีอิทธิพล หรือสามารถพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสถิติที่ใช้ในการสรุปผลความสนใจวิชาชีพการบินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.) ด้วยค่านัยสำคัญเท่ากับ .000 (Sig.=.000 น้อยกว่า .05) แสดงว่า ความสนใจวิชาชีพการบินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษามีอิทธิพล แนวโน้มให้ความสนใจ หรือสามารถพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน (ปวส.)

สรุป

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความสนใจในวิชาชีพการบินเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในวิชาชีพการบินและมีความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานของสถาบัน AMTO อยู่ในระดับมาก แม้ว่าส่วนใหญ่ยังไม่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันฝึกอบรมนายช่างภาคพื้นดินที่ได้มาตรฐานก็ตาม ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การรับรู้และความสนใจต่อวิชาชีพเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมการตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพเฉพาะทางด้านการบิน ในด้านการตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ทั้งในมิติของระดับความสนใจและความเชื่อมั่นของผู้เรียน ตลอดจนปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ โดยพบว่าความสนใจในวิชาชีพการบินมีอิทธิพลต่อแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = .000) ข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพการบินอาจเป็นแนวทางสำคัญในการกระตุ้นความสนใจและเพิ่มโอกาสที่ผู้เรียนจะเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน

ในเชิงวิชาการ ผลการศึกษานี้ช่วยเติมเต็มองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน ซึ่งเป็นสาขาที่มีลักษณะเฉพาะและต้องอาศัยสมรรถนะทั้งด้านความรู้ทางเทคนิค ทักษะปฏิบัติ ภาษาอังกฤษ และความเข้าใจมาตรฐานวิชาชีพ ผลการวิจัยสนับสนุนแนวคิดว่าความสนใจต่อวิชาชีพและการรับรู้เกี่ยวกับเส้นทางอาชีพมีบทบาทต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายวิชาชีพเฉพาะทาง และสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแบบจำลองหรือกรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในอุตสาหกรรมการบินต่อไป โดยสรุป ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า การส่งเสริมความสนใจและการรับรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิชาชีพช่างซ่อมบำรุงอากาศยานเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความต้องการศึกษาต่อ ข้อค้นพบนี้จึงมีทั้งคุณค่าเชิงวิชาการในด้านการอธิบายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อในวิชาชีพเฉพาะทาง และคุณค่าเชิงประยุกต์สำหรับการพัฒนาหลักสูตร ระบบแนะแนว และการวางแผนผลิตกำลังคนด้านการซ่อมบำรุงอากาศยานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

สถานศึกษาและสถาบัน AMTO ควรพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการแนะแนวหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยานให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น โดยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทางอาชีพ โอกาสการมีงานทำ มาตรฐานวิชาชีพ และประสบการณ์การเรียนรู้ภาคปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสนใจและการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียน

องค์ความรู้และการนำไปใช้ประโยชน์

องค์ความรู้สำคัญจากการวิจัยคือ ความสนใจในวิชาชีพการบินเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อด้านช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน ดังนั้น ควรนำข้อค้นพบไปใช้ในการออกแบบระบบแนะแนวการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนผลิตกำลังคน โดยบูรณาการภาษาอังกฤษด้านการบิน เทคโนโลยีอากาศยานสมัยใหม่ และการฝึกปฏิบัติจริงให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมพื้นที่และสถานศึกษาที่หลากหลายมากขึ้น และศึกษาปัจจัยเพิ่มเติม เช่น การรับรู้โอกาสในการประกอบอาชีพ รายได้และความก้าวหน้าในสายงาน ภาพลักษณ์ของวิชาชีพ คุณภาพหลักสูตร และอิทธิพลจากผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาแบบจำลองที่สามารถอธิบายและพยากรณ์ความต้องการศึกษาต่อในสาขาช่างซ่อมบำรุงอากาศยานได้อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น

Reference

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2534). *มนุษย์สัมพันธ์ เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579*. ISBN: 978-616-270-132-0.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2555). *สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS*. กรุงเทพฯ: เจริญดี มั่นคงการพิมพ์.
- เอนก สุวรรณบัณฑิต และ ภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2550). *จิตวิทยาบริการ*. กรุงเทพฯ: อุดลพัฒน์กิจ.

- McClelland, D.C. (1973) Testing for Competence rather than for Intelligence. *America Psychologist*. 17(7), 57-83.
- Sharpley, R. (2003). *Tourism, tourists & society*. (3rd (revised) ed.). Huntingdon, England: ELM.
- Vroom, V.H. (1964). *Work and Motivation*. Wiley: New York.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.